

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremsatte nogle Indvendinger mod nogle Punkter paa Finansloven, henhørende under mit Budget. Han ankede først over, at man under § 6 fandt en Anmærkning, der bemyndigede mig til at tilstaa Enker efter fastansatte ved Statsbanerne, der omkom under Udførelsen af deres Erhverv ved Ulykkestilfælde, en større Understøttelse end den, der efter den gældende Lov tilkommer dem, indtil $\frac{2}{3}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt, dog ikke over 1,000 Kr. Det var ikke Realitetsindvendinger, det ærede Medlem fremsatte, tværtimod, han udtalte ret uforbeholdent sin Sympati dermed, men han fremsatte den Indvending, at en saadan Bemyndigelse ikke burde gives ved en Anmærkning paa Finansloven, thi den indeholdt en Forandring af en gældende, oven i Købet temmelig ny Lov. Jeg vil derom sige, at skulde den af det ærede Medlem forfægtede strenge Regel følges, blev der adskilligt mere at rense ud af Finansloven end denne Anmærkning, thi der er ikke blot paa mit Budget, men vistnok paa alle mine Kollegers en Vrimmel af Tilfælde, hvor man har gjort Tilføjninger til, ogsaa Ændringer i gældende Lovbestemmelser ved at give den paagældende Minister Bemyndigelse til at anvende en Bevilling paa en anden Maade end hjemlet ved dem. Jeg tror derfor ikke, at der er Grund til særlig at opholde sig ved den her omhandlede Bemyndigelse, og det saa meget mindre, som det, der her er Tale om, ikke er at skabe nogen Ret for den enkelte private Borger eller Borgerinde ud over, end sige i Strid med den gældende Lov, men kun om at give Ministeren en Bemyndigelse — der for øvrigt ligesaa vel kunde være udtrykt gennem en Pengesum, gennem en Bevilling — til efter sit Skøn at komme den Enke, der befinder sig i de angivne Forhold, til Hjælp med et Beløb som Tillæg til det, der efter Loven vilde tilkomme hende. Havde den paagældende Bestemmelse i Finansloven kun lydt paa, at der stilles en Sum af 5,000 Kr. eller saa til min Raadighed til Afhjælpning af Nød i saadanne Tilfælde, tvivler jeg om, at det ærede Medlem vilde have fundet nogen Indvending derimod. Men det er jo i Virkeligheden det samme, som her er sket.

Saa ankede det ærede Medlem over den Bevilling, der findes paa § 26 under mit Budget til Gennemskæring af Holms-

lands Klit ved „Hvide Sande“, og det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) gav ham Medhold i hans Indvendinger derimod, til Dels ogsaa det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt). Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds gjorde heller ikke her nogen Realitetsindvending, men sagde, at det, „efter hvad man siger mig“ — saaledes lyder det ærede Medlems Ord — „drejer sig om principielle Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning, og saa forekommer det mig virkelig, at denne Sag ikke burde ordnes ved en saadan Bevilling paa Finansloven.“ Dette er jeg ikke enig med det ærede Medlem i. Her foreligger ikke et Spørgsmaal af principiel Natur, jeg er i alt Fald ikke i Stand til at se, hvor man skulde kunne paavise noget saadant. Det, som det her drejer sig om, er en rent praktisk Foranstaltning, om man vil ofre 127,000 Kr. paa en Gennemskæring af Holmslands Klit for at indvinde de Erfaringer, som derved kunne frembyde sig. Dette Forslag er af mig blevet betegnet som et Forsøg, og jeg mener mig fuldt berettiget til at opretholde denne Betegnelse. Jeg mener ganske vist ikke, at denne Foranstaltning, som vil kunne faas for 127,000 Kr., vil kunne blive staaende, vil kunne gøre den Gavn, den tilsigter, uden at man gaar videre — deri er jeg enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds —, hvor langt er et andet Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at saa bliver der Tale om Summer af langt større Omfang end dem, der her er Tale om, men naar jeg dog kalder det et Forsøg, er det, fordi man ikke er nødt til at gaa videre. Man kan stoppe op; man kan igen tilkaste den Gennemgravning, som man her bevilger Penge til, naar man, efter at den er gennemført, maatte gøre den Erfaring, at det er rigtigt, som jo mange have frygtet, at en saadan Gennemgravning vil udsætte de til Ringkøbing Fjord stødende Enge, særlig ved dens sydøstlige Del, for farefulde Oversvømmelser. Netop i saa Henseende mener jeg, at man ved den Foranstaltning, som for denne Bevilling kan gennemføres, vil blive i Stand til at indvinde de fornødne Erfaringer. Meningerne om, hvilke Følger en saadan Gennemgravning vil have med Hensyn til Oversvømmelser, have jo været indbyrdes stærkt modstridende, og det er ikke muligt ad Videnskabens Vej eller paa nogen som helst anden Maade end ved Forsøg at komme til et Resultat i saa Henseende. Det vil kun kunne naas — derfor har jeg ogsaa sagkyndig Støtte — ved et saadant praktisk Forsøg, som her er Tale om.